

[Jensen-Stevns.]

et Led i den nye Rigsdag. Den dæmpende Indflydelse, som dette høje Tings Medlemmer formentlig har udøvet paa de forskellige Partimøder, vil ikke mere være til Stede. Landstinget skal erstattes af et Rigesting, og dette Rigesting skal ifølge Folketingsmand Christmas Møllers Udtalelser i Forfatningskommissionens Betænkning have sit Særpræg og sin særlige Opgave i Kraft af den Personlighedstype, som maa antages at blive afgørende for Tingets Sammensætning.

Dette med Rigestinget og Personlighedstypen har, saa vidt jeg kan forstaa paa det hele, for Folketingsmand Christmas Møller været et Hovedpunkt i hans Forfatningsbetragtninger, og det er aabenbart dertil, han knytter sine væsentlige Forhaabninger om, at den nye Forfatning ikke helt skal svinge de Traditioner og Anskuelse, som jeg maa formode, at Folketingsmand Christmas Møller stadig hylder. Disse Mænd og Kvinder af Personlighedstypen skal jo være i Besiddelse af en fortrinlig Indsigt i Samfundslivet, men tillige forventes det, at de efter deres Natur, Alder og Stilling er utilbøjelige til at tage Del i den almindelige politiske Agitation. Det skal jo blive interessant, hvis vi faar en Forfatning paa Grundlag af det foreliggende Forslag, at se dette Selskab rykke ind paa Christiansborg. I Praksis bliver det formentlig saadan, at disse Personlighedstyper bliver udpeget af Partibestyrelserne. Jeg frygter derfor for, at det vil blive et Selskab af lidt kuldkære Herrer og Damer. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvordan de skal lære at kende Folkets Behov og Folkets Mentalitet, naar de ikke tager Del i Agitationen, og jeg forstaaer heller ikke, at de kan være i Besiddelse af den fornødne Frimodighed og Selvstændighed over for deres Arbejde herinde, naar de ikke har noget Vælgerkorps at støtte sig til. Naar de skal klare for sig selv, hvem de skylder deres Sæde i Rigestinget, øjner de jo i Virkeligheden kun Partibestyrelserne.

Om der paa Grundlag af alt dette kan findes Mænd og Kvinder, som vil kunne tilføre Arbejdet her paa Rigsdagen det, som man i Forfatningskommissionens Betænkning haaber af dem, anser jeg for at være meget tvivlsomt, og jeg ser i det hele taget saadan paa det, at dette Rigesting er et meget svagt Punkt i den nye Forfatning; det vil rimeligvis blive et Ting, som er ringere end det nuværende Landsting. Og een Ting til vil jeg have Lov til at sige: Dette Rigesting er jo i Virkeligheden paa Forhaand mistænkt, og den Personligheds-

type, der er Tale om, er paa Forhaand mistænkt. Naar man følger Pressens Behandling af Spørgsmaalet, træffer man adskillige spydige og nedsættende Ord, som man paa Forhaand anser sig for berettiget til at anvende paa det vordende Rigesting, og selv i det høje Folketing har man, om jeg saa maa sige, ikke kunnet dy sig. Jeg tænker paa forskellige Udtalelser, der er fremsat derovre, og som Folketingsmand Hartvig Frisch, der jo er Forligspartiernes egentlige Hovedordfører, har taget op.

Folketingsmand Hartvig Frisch irettesatte under Debatten et andet af Tingets Medlemmer, idet han sagde:

„Angaaende det ærede Medlem Hr. Gregersens stadige Udtalelse om Righospitalet“ — det er det vordende Rigesting — „vil jeg gerne sige, at jeg fandt den ganske sjov første Gang og har ogsaa været med til at grinne af den.“

Vi kan jo alle være enige om at unde Folketingsmand Hartvig Frisch et billigt Grin, men det Grin, han havde ved den Lejlighed, var jo dog alligevel paa Bekostning af det kommende Rigestings Anseelse og Værdighed, og dermed for saa vidt ogsaa paa Bekostning af den nye Forfatning, som han staaer som Ordfører for. Vi kan ikke være helt blinde eller døve for, at en vis Ringeagt altsaa allerede ligger og ulmer over for det vordende Rigesting, og det anser jeg for at være saare uheldigt. Den nye Rigsdagsordning, som Forfatningen vil skænke os, forekommer mig derfor at være ringere end den, vi har i dette Øjeblik.

Jeg kommer saa til det andet Hovedspørgsmaal: Hvilke Grænser er der i den nye Forfatning for Regeringens Magt? Det kan være meget godt, som det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) gjorde det i sin Tale i Gaar, at tale om Demokrati og alt dette, men det er dog ikke Mening, at vi skal have en almægtig Regering. Hensigten med alt dette Demokrati maa dog til syvende og sidst være at tjene Borgerfriheden, og derfor spørger jeg: Hvilke Grænser finder man opstillet i Forfatningen for Regeringens Magt? I det foreliggende Grundlovsforslag findes der saa godt som ingen. Ja, der findes Bestemmelsen i § 60 angaaende Adgangen til at kræve Folkeafstemning. I Henhold til denne Paragraf kan et vist Mindretal paa Rigsdagen, eventuelt støttet af et vist Procenttal af Vælgerne, kræve omtvistede Lovforslag forelagt Vælgerne til Afgørelse ved en almindelig Folkeafstemning, men denne Paragraf er udarbejdet saadan, at Bestemmelsen næsten er praktisk ubrugbar. Den Tid, som er til-